

віе, Превращеніе и Противоположеніе; а други тѣ сж дѣ-
ло на художество то, и на рѣкж та на оногова, кой то
писва, ако ще да ги употреби, или не. Церковны тѣ свя-
тыя пѣсни сж пълны съ фигуры.

36-о. А преди да зафанимъ да говоримъ за фигу-
ры тѣ на мысли тѣ, ще кажемъ първо за Тропы тѣ, кои
то сж, като среденъ предѣлъ между фигуры тѣ на речи
тѣ, и между фигуры тѣ на мысли тѣ. А Тропъ е про-
менуванъ на речъ та, за да значи друго нѣщо подобно,
или совсѣмъ противно на първо то значеніе; или тропъ е
промѣнуванъ на речъ та отъ собственно то значеніе къмъ
несобственно.

Т Р О П И.

37-о. Періфразисъ е, кога то разрѣшяваме
едно понятіе, и въ мѣсто едиж речъ казвамы много н. п.
„отиде на онзи свѣтъ,“ на мѣсто умре, „кои то нематъ
да яджтъ,“ на мѣсто, сиромаси тѣ, — „варди ся да не
знастѣли мрава та“ — „вы, кои то знаете много то чи-
танъ“ — тая фигура е нужна за да изговарямы нѣща, на
кои то не щемъ да кажемъ естественно то имъ име, за-
що то е мржсно и беспѣтно, или, за кога то нѣмамы нѣ-
коя речъ въ языка си н. п. параходъ, и проч. . . . или
да представлява прости тѣ понятія съ ново израженіе.

38-о. Проименованіе (Антономазія) е, кога
то употребляемы въ мѣсто собствена та речъ, другж,
коя то има исто то значеніе, или періфразисъ н. п. „из-
бранный сосудъ“ вмѣсто — Павелъ, „златна та уста“
вмѣсто Іоаннъ Златоустъ, „преобразитель Руссійскій“ вмѣ-